

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: főtca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

videkre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre	5 frt — kr.
Félévre	2 „ 50 „
Negyedévre	1 „ 50 „

HIRDETÉSI DÍJ:
háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Előfizetési felhívás

az

EPERJESI LAPOK

című

társadalmi s gazdasági hetilapra.

Előfizetési feltételek.

Egész évre 5 frt — kr.

Félévre 2 „ 50 „

Negyedévre 1 „ 50 „

Az előfizetési pénzek az Eperjesi Bank-egylet könyvnyomdájába intézendők.

Vidéki előfizetések legcélszerűbben postatalványnyal eszközölhetők.

Eperjes, március 9-én.

Lapunk egy előbbi számában kimerítően ismertettük sz. kir. Eperjes városnak 1877-re szóló költségvetését.

Megemlítettük azt, hogy az előirányzat bevételi és kiadási rovatainak főösszegei közt nincs meg a helyes arány, mennyiben ezek összehasonlítása egy 10000 frtnyi deficitet tüntet elő.

Megemlítettük azt is, hogy miként vélnek ezen bajon segíteni. Az italmérési jognak újbóli bérbeadásával, a miből egy körülbelül 2000 frtnyi többletet vélt több városi képviselő kilátásba helyezhetni, továbbá a vámdíjjegyzék némely tételeinek a ministerium által jóváhagyott felemelésével, a mi az eddigi jövedelemnél szintén 2000 forinttal nagyobb összeget eredményez s végre a még számításba nem vett községi pótdóval, melynek összege 6000 frtra tétetik.

A kalkulus ez; s ha minden úgy történék, a mint az ember szeretné, hogy történjék, akkor mindenki bátran és nyugodtan tekinthetne a jövőbe.

Tudvalevő dolog azonban, hogy az általános költségvetések csak részben vannak biztos s semmi körülmények között nem változó tényezőkre fektetve, míg más részben csak reménybeli alapokon nyugszanak. Mindenesetre célszerűbb tehát, ha reményeinket valódi értékekre lezállítjuk s csak azon tényezőkkel számítunk komolyan, melyeknek megbízhatóságát már nagyobb mérvű valószínűség támogatja.

Ez lehetett főoka annak, hogy a sárosmegyei állandó választmány a városi képviselőtestület által már letárgyalt költségelőirányzatra nézve azon javaslatot határozta el a hétfőn tartandó törvényhatósági közgyűlésen elfogadásra ajánlani, miszerint e budget a városnak, újbóli revisio végett, visszaküldessék.

Az állandó választmány indokaira a törvényhatósági közgyűlés után még visszatérünk.

A jelen alkalommal még csak egy körülményről, mely napikérdéseink egyik legkiválóbbikával áll kapcsolatban, kívánunk röviden megemlékezni.

A városi költségvetésben a megalakult és most, az oly nagy számmal felmerült nehézségek legyőzése után, már szervezkedő félben lévő eperjesi önkényes tüzoltó-egylet támogatása címén 100 frtnyi összeg van előirányozva.

Ez összeg — tekintve azt, hogy más városok miként támogatják hasonló egyleteiket s mily gondot fordítanak azok fejlesztésére, — bizony oly csekély, hogy a város tekintetben még azon lelkes magánosait sem multa felül, kik egyenként szintén ilyen összeggel járultak az egylet támogatásához.

Kubinyi Albert képviselő a budget tárgyalása alkalmával a kérdéses tételnél szintén ily értelemben nyilatkozott, mire azt a választ nyerte, hogy a város jelenlegi pénzügyi viszonyai nem engedik, hogy a város tetemesebb áldozatokat tegyen e célra; megnyugtatóan azonban szolgáljon a pénzügyi bizottság kebelében kifejezésre jutott azon intentio, hogy ezen összeg előirányzatbavételével állandósítsák a tüzoltó-egylet támogatására ezentul is évenként megszavazandó összegek tétele.

Teljes mértékben tudjuk méltányolni a helyzetet, mely a legnagyobb takarékoságot parancsolja, valamint méltányoljuk a pénzügyi bizottság intentióit is; a megszavazott összeg mindazonáltal oly csekély, hogy az ember — ha nem tudná, hogy tüzoltó-egyletről, tehát egy a város biztonsága érdekében alakult testületről, van itt szó — szinte kísértetbe jönné, azt hinni, miként valami érdemekben megőszült, különben pedig hasznavehetetlenné vált szolgáló végkielégítése, vagy más hasonló fontosságú kérdés forog szönyegen. Bizony nagyon hasonlít ez az „Abfertigung“-hoz!

Csekélynek kell ezen összeget tartanunk kivált most, midőn az egylet épen szervezkedőfélben van, pénzügyi segélyre tehát most szorul leginkább.

Egy másik városi képviselőnek azon nyilatkozatát, hogy a tüzoltó-egylet szerezzen először érdemeket s mutassa ki hogy képes feladatának megfelelni és csak ezután tartson igényt nagyobb mérvű segélyezésre, bizonyára senki sem fogja talpraesett megjegyzésnek, vagy szerencsés ötletnek tartani.

Olyan az egészen, mintha a delegációk azt felelnék a hadügyminister kívánalmaira: Először verje meg a hadsereg az ellenséget, mutassa ki, vajjon képes-e az ellenséggel szembeállani; s ha meglátjuk, hogy igen: majd ezután felfegyverezzük hátultöltővel, karddal, munitióval és adunk neki uchatiusokat

Ez ötletet — ismétljük — nem tartjuk sem talpraesettnek, sem szerencsésnek, komoly argumentumnak pedig már pláne nem.

Takarékoskodni igen szép dolog, és a mai viszonyok között egyike a legelső polgári erényeknek. Ha azonban a város megvonja segélyét egy biztonsági közegtől — mert a tüzoltó-egylet csakugyan az — ez talán már nem is annyira takarékoság, mint farkodás, mely mellett érvényre emelkedik az a régi közmondás: a mit nyerünk a vámon, kétszeresen veszítjük a réven.

Legeklátásabb példa rá a városi malom.

Hogy csakugyan úgy áll a dolog a mint mondjuk, legvilágosabban bizonyítja azon körülmény, hogy a megyei állandó választmány is szerfelett szerénynek találta a tüzoltó-egylet támogatására megszavazott összeget s a visszautasítás egyik indoka gyanánt — mint értesülünk — ezt is felemlíti.

Hogy miként fog alakulni ennek folytán a városi képviselő-testületnek e tételre vonatkozó új határozata, természetesen még nem tudhatjuk; de mindenesetre ohajtandó, hogy a már megszavazott segélyösszeg felemeltessék.

A kassai kereskedelmi és iparkamara közleményei.

Az italmérési jog gyakorlását szabályozó pótrrendelet.

Ezen kereskedelmi és iparkamarának az italmérési joggyakorlat szabályozása tárgyában mult évi december hó 31-én 59560. szám alatt kibocsátott körrendelet alkalmából, mult hó 12-én hoztam intézett táviratában, továbbá a földmivelés- és ipar- és kereskedelemügyi m. kir. minister úrhoz ez évi január hó 18-án 75/I. sz. a ugyanazon tárgyban intézett és a folyó évi, január hó 27-én 1192. sz. alatt kelt átirattal velem közölt feliratban felvetett kérdésekre nézve a kereskedelmi és iparkamarának a következőket válaszolom:

1. Azon kérdésre nézve: vajjon szabad-e liqueurt, rhumot és rosogliót egy liternél kisebb palackokban árulni, megjegyzem, hogy az előemlített körrendeletben e tekintetben kijelentésem, miszerint a liqueur, rhum és rosoglió csak akkor tekinthetők a 2. pont első bekezdése alapján elárulható finomított szeszitaloknak, ha azok ára literenként és üvegestől legalább 60 krban van megszabva, — ebből önként következik, hogy a körrendelet csak az ár minimumát nem pedig az eladandó mennyiséget és a palack nagyságát kívánja korlátozni, — minélfogva a felvetett kérdésnek igenlő megoldása kétséget nem szenvedhet.

Ugyanezen felfogás alkalmazandó a honi csemegeborokra nézve is, mi által a 4. pont alatt e részben tett kérdés szintén megoldást nyer.

2. Vajjon szabad-e a szeszt az 1/2 liternyi minimum és egy liternyi maximum közötti, tehát 0.6, 0.7, 0.8, 0.9 liter irtartalommal bíró palackokban is árulni? Ezen kérdésre minden kételet kizárólag határozottan felel a körrendelet ezen szavakkal: „az ilyen palackok 1/2 liternél kisebbek és 1 liternél nagyobbak nem lehetnek“, miből önként következik, hogy az italmérési regáljog szempontjából az idézett körrendelet intézkedéseibe nem ütközik az, ha a palackok e két határon belül akármely irtartalommal bírnak.

3. Vajjon a drága kereskedelmi cikket képező szerémi szilviorium a fűszer stb. kereskedő által árulható-e?

A mi ezen kérdést illeti, válaszul adom a kereskedelmi és iparkamarának, hogy ámbár a többször említett körrendelet az illető helyeken mindenütt csak e három italméret u. m. liqueurt, rhumot, rosogliót említi, ezek közé pedig csak is azon finomabb italméret sorolhatók, melyek mint édesített alkohol tartalmu italok, faj szerint és hasonló gyári minőségöknél fogva a liqueur vagy rosoglió elnevezés alá esnek; mindamellett nincsen ellenvetésem, az ellen, hogy a körrendelet 2. pontjában említett kereskedők, az ott előirt korlátozások mellett, egyuttal a szerémi szilvioriumot is, mint a finomabb italok közé sorozhatót, eladás tárgyává tehessek, de csupán azon általánosan felállított feltétel alatt, hogy annak ára literenként és üvegestől legalább 60 krban legyen megszabva, mi által a közönséges szilviorium ezen eladásból természetesen teljesen ki van zárva.

4. Azon további kérdésre nézve pedig, vajjon a cukrázók és vendéglősök külföldi borok után tartoznak-e regáledíjat fizetni, megjegyzendőnek tartom, hogy miután a körrendelet csak anyag-, fűszer- és vegyes kereskedőknek engedi meg a külföldi borok szabad eladását, önként értetik, hogy a cukrázók és vendéglősök, kik az arra jogosítottak közé nem tartoznak, ha ily borokat ültő vagy álló vendégeinek árulni kívánnak, a regáledíjből folyó megszorítások alól fel nem menthetők.

5. A fentebbiekhez képest a kereskedelmi és iparkamara azon ohajtása, hogy a rendelet életbe léptetése folyó évi április hó 1-én elhalasztassék, annál kevésbé bir kellő alappal, mert a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi magyar királyi minister urnak mult hó 27-én 1192. szám alatt hozzám

intézett átirata szerint 1/2 és 1 liter közti ürtartalmu, nevezetesen 0.7 liternyi palack oly mennyiségben létezik és szerezhető mindenütt, hogy e tekintetben elhalasztás nem szükséges.

6. A mi továbbá a kereskedelmi és iparkamarának azon aggályát illeti hogy ezen körrendeletem által nagy mennyiségű „liqueur“ helyezett forgalmon kívül, arra nézve megjegyzem, hogy a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. minister ur nézete szerint is oly liqueur, melye literenként palackkal együtt 60 kr-nál olcsóbb, nem érdemi, de sohasem érdemelte a „liqueur“ elnevezést: az csak édesített pálinka lehetett, melynek kereskedésekből való árulása a hatályon kívül helyezett 1868. évi ministeri körrendelet által sem volt megengedve.

7. A mi végül a kereskedelmi és iparkamarának a körrendelet 10. és 11. pontjainak, illetőleg a fellebezési sorrend megállapítására vonatkozó intézkedéseinek megváltoztatására irányzott kérését illeti, kijelentem, hogy azt tekintettel az 1876. VI. t. c. 58. és 59. §-ainak intézkedéseire, nem teljesíthetem.

Ezokról a kereskedelmi és iparkamarát kellő tájékoztatás és mihez tartás végett értesítem.

Budapest. 1877. évi február 22-én.

Tisza s. k.

Különfélék.

Olesó idők! Egy itteni családnak irattárából kezeinkhez került egy faulvány, mely így szól: Nro. 39. Czeméthe. P. D. Balthazaro Lilia ex Mgt. resolutione, erga taxam xr. 24 conv. mon. cassae civitatis interendorum, e virgultis currus Nro. 3 et tremulacis currus unus assignatur. Eperjesini, Macz. 828. St. Dienes, Consul. Andr. Furmann sylv. Ignat. Kraus, Camerarius. — Tehát 4 szekér gally 6 krajcárjával = 24 kr.! — Boldog idők!

Necrolog. F. hó 8-án meghalt szendrői Pap Kálmán, városunk egyik legtevékenyebb polgára, élete 41-ik évében, hosszú szenvedés után. Temetése rendkívüli nagy részvét mellett tegnapi ment végbe. Béke hamvaira!

Vizbe fullt. A múlt héten egy kéménysprósegéd jól találta magát egy pohár bor mellett az itteni vendéglők egyikében. A cigány húzta s a szegény kéményspró bizonyára nem gondolt e pillanatban a karthausiak jelszavára: memento mori!

Hajnalban, nem tudni, hogy, hogy nem: eljutott a malom-árokhoz s belé esett. Nem tudott kimenekedni: segélykiáltását hallották a közel fekvő városi kórházban is, de a mire a hely szinére értek, a szerencsétlen már meg volt halva. Őzvegyet s öt gyermeket hagyott hátra, kik most a legnagyobb inségnek néznek elébe.

Tűz. Szóváron múlt vasárnap este tűz ütött ki. Önkényes tűzoltóink közül mintegy tizenketten egy itteni fecskendővel csakhamar a hely szinén megjelentek s a tűz oltásához hathatósan hozzájárultak.

Egy magyar-utcai Ádám. Akadt olyan is, a ki a magyar-utcat paradicsomnak nézte, a mi utóvégre elég különös. Múlt szerdán délután ugyanis valami férfi-egyen leplezetlenül, teljesen paradicsomi costume-ben sétált ott fel s alá s sűtkérezett a napon.

Valószínűleg a ruhát akarta kimélni, vagy új divatot behozni. Több oknál fogva hiszszük, hogy nem igen fog utáználókra találni.

Hamar elintézett megkérés. Egy ifju állított be egy gazdag leány atyjánál: „Uram“, — mondá — „biron kedves leánya ígéretét, kérem beleegyezését kölcsönös hajlamunkhoz...“ — „Fiatal barátom“, — szakítá félbe az apa, — „leányom-

nak valóban ördögének kell lenni. Ön már a negyedik ma délelőtt, a kit ez ügyben ide nyakamra küld. A többi háromnak megadtam beleegyezésemet, Isten neki, öntől sem tagadom meg. Fogadja ön is áldásomat“. — A kéro furca arcot vágott az atyai áldáshoz és nagy léptekkel indult tova s még csak hátra sem tekintett.

A tükör. A régi, régi időkben, még előbb, midőn Thetis Achilles hős fia számára Vulkánnál megrendelte a paizst, egy fejedelem élt, az ellen ostora, midőn hősi lovon, hősi buzogánnyal kezében harcra szállt. Egy napon e fejedelem fölötté harci sisakját, kiparancsolta seregét, s már el akart indulni, midőn sehoh sem találta meg a paizst: paizs nélkül pedig mit ér a vitéz? Haragjában nehehez ment, hogy, mint sokszor, ettől kérjen tanácsot. S ime mit lát? Neje a paizs előtt áll, körülötte udvarhölgyei, kik virággal díszítik fel hajfürtjeit, szép honyakát. A fejedelem haragját ellojtá neje tekintete, s kérdezi, mire használja a paizst? — „Lásd édesem, — szölt neje — azt tapasztalom, hogy a paizs fénye hübben tükrözteti vissza arcomat, mint a patak vize, én pedig minél szebb akarok lenni, hogy neked aztán minél jobban megtetszem.“ A fejedelem megbocsátott nejének, s midőn a harcra visszatért, más fényesebb paizst készíttetett neki. — E történet hamar elterjedt, s nemsokára egy férj sem őrizhette meg paizsát, ha nejének mást nem csináltatott. Így jött használatba a tükör. S tulélte a paizst, melynek eredetét köszönheti, De mily változás érte e leghűbb barátot! Az ércz hatalma elveszett, a paizs szerény kiterjedésével nincs senki meglepődve, ma a hölgyeknek már nem kis toillete, hanem nagy álló tükör kell, hogy a cipő csokrát s a fejdísz virágait egyiránt meg lehessen látni. De bármily kiterjedésű, bármily anyagu is legyen a tükör, egy tekintetben nem felejteti el eredetét; — minden női harc- és hódítástervnél lényeges segédeszköz marad.

Nyeremények. Az iglői torna-tüzoltó-egylet által 1877. február 10-én tartott táncvigalom alkalmával hatóságai ellenőrzés mellett fogantatosított „sorshuzás“ alkalmával az Eperjesen eladott sorsjegyek közül a következő számok nyertek: 607. sorsjegyszám 17. nyereményt. 608. sorsjegyszám 242. nyereményt. 610. sorsjegyszám 579. nyereményt. 614. sorsjegyszám 114. nyereményt. 615. sorsjegyszám 176. nyereményt. 622. sorsjegyszám 671. nyereményt. 624. sorsjegyszám 561. nyereményt. 639. sorsjegyszám 311. nyereményt.

S z i n h á z.

Geröfy Andor színtársulata múlt szombaton kezdte meg előadásait, Lecocq „Giroflé-Girofla“ című kedvelt operettejével.

Az eddigi előadásokról nem szándékunk a jelen alkalommal részletesebben szólni, még sokkal kevésbé ismervén a társulat új tagjait, semmint játékaik fölötti ítéletet mondhatnánk. Az eddigi előadásra került darabok úgy sem szolgáltatnak még elég alkalmat arra, hogy a társulat előtűnik új tagjai erejüket és tehetségüket teljes mérvben kifejthették volna.

Vidéki színészt állandó színháznál állandóan alkalmazott színész nem szabad ugyanazonegy szemüvegen keresztül nézni. A kinek bőséges alkalmá e ideje van néhány kiváló szerepet nemcsak egyszerűen betanulni, hanem a szó szoros értelmében át tanulmányozni is, ettől jogosan megkövetelhetjük azt, hogy az igényeknek minden tekintetben megfeleljen és határozott ítéletet mondhatunk fölötté kétszeri, háromszori fellépése után is.

De igazságtalan a közönség akkor, a midőn azt mondja, hogy Bécsben, vagy Budapesten más-

kép adták ezen vagy azon darabot mint Eperjesen; ö itt ezt nélkülözi meg azt a hiányt veszi észre. A ki így beszél, nem veszi figyelembe, hogy a vidéki színészek, kinek minden este más szerepben kell föllépnie, physikai ideje is alig van arra, hogy szerepét csak egyszerűen megtanulja, a nélkülözhetlen próbákra eljérjon, öltözékével elkészüljön s még azon kívül az élet igényeinek is megfeleljen. Így áll a dolog a repertoire-ral is. Ha operettet adnak, azt mondják, kevés az énekeserő, adjanak valami jó salon-darabot; a mikor aztán csakugyan jó salon-darabot adnak, nincs a színházban senki, minek azután az a következménye, hogy a színészek nagyon is meglátszik a kedvetlenség. Állandó baja ez a vidéki színészetnek, melyhez azután még sok egyéb is járul...

A társulat új tagjai közül kiváló kiemelés érdemelnek: Györfiné, ki a „Tolonc“-ban (Ördög Sára), a „Rózsaszínű dominók“ és a „Csók“ című darabokban sok színpadi routine-nal alakítja szerepeit s csengő hangjával, tiszta kiejtésével s kifogástalan szavallatával aratott tetszést; Mészáros Ilka kedves színpad alak, a csók „definitió“-jának elszavalásával vivta ki a közönség elismerését s Dobocsányi, ki különösen a „Rózsaszínű dominók“-ban, mint vendéglős, kitünő komikusnak bizonyult. Elismeréssel kell még szólnunk Znojemszky karmesterről, ki az előadások zenei részét ügybuzgalommal s szakavatottsággal vezeti.

M ű v é s z e t.

Táborszky és Parsch zeneműkereskedésében Budapest. Népszínházi dalok. 82 kedvelt magyar népdal. Enekhangra zongora kísérettel (vagy zongorára külön.) Ára 4 ft. 1. Ablakodig sétáltam. 2. Az a kis lány jaj he cifra (Here tyú, tyú, tyú). 3. Zavaros a Tisza vize. 4. Hej Miskolczi ki kö menyü. 5. Kanász vagyok heh-haj. 6. Bort ide. 7. Olyan nagyon. 8. Sindölözök. 9. Szilvás falu gyászban van. 10. Hej! Budavár. 11. Kaka tövén. 12. Repülj fecském ablakára. 13. Czegléd körül van egy malom. 14. Az én szemem. 15. A szécsi halastó. 16. Hegedűsö furulyaszó. 17. Tegnapi csótörtökön. 18. Ki volt itt? 19. Ez a kis lány megy a kútra. (Hajnamban, hajnal-előtt). 20. Hegedűsö lakadalom. 21. Édes anyám. 22. Faragó Ferkó. 23. Ennek a kis lánynak. 24. Rongyos csarda két oldala. 25. Tulsó sorban. 26. Elmentem én a templomba. 27. Zsidó, zsidó, rongyos zsidó. 28. Régi módi a lányoknál. 29. Hallod-e te kis hamis. 30. Lám meg mondtam szombat este. 31. Elátokozom. 32. Te vagy, te vagy, barna kis lány.

Vor den Repräsentantenwahlen.

Die Wahl der vierundfünfzig städtischen Repräsentanten steht bevor.

Zusammenkünfte, Konferenzen und Berathungen der Wahlberechtigten haben bereits zu wiederholten Malen stattgefunden und werden wohl auch weiterhin stattfinden. Mit einem Worte: die Wahlagitationen sind im vollen Gange.

Als Resultat der bisherigen Konferenzen ist die Zusammenstellung der Liste der zu Wählenden, zu bezeichnen.

Es gibt Manche, die deswegen ungehalten sind und darin etwas Unparlamentarisches, Unstatthaftes erblicken.

Wer die Sache von objectivem Standpunkte aus betrachtet, muß leicht einsehen, daß dies nicht der Fall ist. Unserer Auffassung nach ist es im Gegentheile nur erfreulich, wenn die Bürger sich bezüglich der zu Wählenden schon rechtzeitig zu orientiren bestrebt sind, wodurch sie jedenfalls ihr Interesse für das Gemeinwesen befunden.

Wir unerschütterlich könnten darin nichts Erfreuliches erblicken, wenn die Wahlberechtigten in dem Augenblicke, da es sich um die Zusammenstellung der Gemeinde-Vertretung handelt, die Hände müßig im Schooße ruhen ließen, unbeweglich und unbefümmert den Dingen entgegenstehend, die da kommen sollen.

Gbenso natürlich finden wir es, wenn alle die abgehaltenen Konferenzen die Liste der zu Wählenden

tetik a grófnó iránt. A grófnó pedig — kinek védője akadt a gyermekek számára — igen sokat ad a jó hírnévre, úgy, hogy nekem a hadnagy úr részére sohasem szabad azt a szobát adni, mely szobájával szomszédságban van. De hát miként lehetséges ez, egy látogatott vendéglőben? Ma például a hadnagy úrnak a 6-ik sz. alatti szobát adtam, holott az 5-ik számú szintén üres volt; mert a grófnó azt mondotta, hogy szobája mellett nem szabad a hadnagy úr részére szobát nyitnom, mivel ez pletykákra szolgáltatna okot.

Tehát a grófnó a 4-ik számú szobában lakik?

„Igen.“ „Es a 6-ik szám alatt a hadnagy ur.“

„On pedig éppen a közepén köztök.“

Mélyen vala vésvé lelkembe e hölgy bájos képe, és e képpel lelkemben, a beszélgetés után szobámba mentem. Bizonyos nyugtalanságot költel föl bennem az, hogy szomszédja vagyok. Mindamellett elaludtam; azonban a szomszéd szobából áthallatszó beszélgetés, miután rövid ideig aludtam, felébresztett. Én e beszélgetést a vékony falon és a rosszul csukódó ajtón keresztül tisztán hallhatam, habár az csak lassan és csöndesen ment véghez.

A fiu így szóla: „Ugyan anyám, miért kelsz már?“

„Miért? Öltözöm gyermekek.“

„És hová mégy?“

„Reggeli misére, kedves Caesar, hisz vasárnap van.“

„De hiszen még nagyon sötét van.“

(Vége következik.)

TÁRCA.

Két jámbor lélek.

(Német után közli: Bretz Tivadar.)

Valahányszor a szomszéd városba vetődtem, melyet az ott lévő régi jezsuita collegium ismertté tett, mindannyiszor kedvem kerekedett azon külföldi személyiségeket szemügyre venni, kik e városkában elég nagy számmal és gyakran megfordultak. E személyiségek kevés kivétellel szülék voltak, kik fiaikat az említett collegiumba, leányaikat pedig a Jézus szent szivéről elnevezett apácákhoz hozták nevelés végett.

A jámborok melyik kategóriájába tartozik, — olyképen adam föl magamnak a kérdést múlt év őszén — a büszke, s mint arcéle s szöke fürtje mutatá, angol eredetű Ncnuphar grófnó Párisból, ki két, 10 és 12 év közötti fiát a jezsuitákhoz küldi iskolába, míg maga nem tudván tőlök elválni, hónapok óta távol a világvárostól e kis város unalmas magányában tölti napjait? Szép hölgy vala a szó legteljesebb értelmében s bájaival a boulevard des Italiens figyelmét is felkeltette. És a mellett mennyire érté ünnepélyessé, fenségessé tenni megjelenését, a toilette különféle segédeszközeivel. Mintha csak ott andalogna, hol ezer férfi neki szegzett szemmel minden mozzanatát vizsgálja, oly szép öv fogta át derekát, — melyen legyező csüngött — s oly művésziileg vala rendezve — arany porral behintett gyönyörű szöke hajzata.

Vajjon mind ez, a fiatal, s ugyszólván gyermekek hadnagy kedvéért történik, ki a szomszéd vá-

rosból hetenkint egyszer bejön, ugyanazon vendéglőben leszáll és azután a grófnó karján látható? Talán csak nem! Hisz ez még fiatal és oly dolgokban még nagyon ügyetlennek látszik. Vagy talán valami force-ai vannak? Hiszen a Scribe vigjátékából ósmert Mashamnak is volt valami titkos módja, melylyel a nőket megtudta hódítani, máskülönbem nem érteném, miként járhatnának utána a hölgyek? Ó a Mentor szerepét viszi a két fiunál, kik mint kültanulói az intézetnek folytonosan fiatal anyjuk körül vannak, s ki csakugyan gyakrabban van mellettök, mint játszótársaik.

Nagyon jámbor fiak valának a fiatal franciák! A magányos sétatéren ültek rendszeren könyvvel kezökben s olvastak. Figyelemmel kísértem a fiukat és arcuk komolyságát. Félórai szorgalmas olvasás után, barátjukat — a hadnagyot — látták a fák mögül jönni; a vastag könyvet bezárták s először az öregebbik, azután a fiatalabbik vetett keresztet. A vastag könyv, melyet iskolai könyvnek tarték, valószínűleg imakönyv volt.

Nem, nem! szóla a vendéglős, a szép grófnó barátságban áll a fiatal hadnaggyal, ki gyermekbarát és nagyon kedveli a francia társalgást. Erre most legjobb alkalmá van. A grófnó pedig igen jó anya. Hogy két fia mellett legyen, már hónapok óta itten lakik, távol férjétől, kinek nagy birtokai vannak Normandiában; a grófnó semmiféle társaságba nem jár, sőt a társaságokat kerülni látszik.

Szombat este jön át a szomszédvárosból a hadnagy úr; akkor egy kis sétat tesznek a gyermekekkel egyetemben, és ő velök szokott étkezni. Különbem a hadnagy legnagyobb tisztelettel visel-

nach
nach
man
man
nahm
ohne

Gefü
ift u
gehal
nur
dergl
überh
viel.
Orter
geben

es all
freien
Stadt
stimm
niffe
tantem

jentar

haben
tes z
gemac
die S
einige

Staat
günfti
Mani
zu ve

lich a
treffs
jezt f
Enyie
die B

indem
auffall
schüper

Sprach
schaft
sich ar
nungen
nämlic
machen
des Re
nomme
wer w

Debat
wurde
wurde
dringe
rung
jo blo
Plus
dahin,
Abend
ermög
Kalen
die Ve
der A
von a
Kennt

Debat
die in
tanz b
deren

welche

präsent
wärtig
sei unt
anderer
Beleud
den, d

jämmt
gung
unterge
Widerl
liegt
gleich
druck
wohne
daß de
schläge
Berzid

wird d
ben n
sind
nicht
selben

in B

intézett átirata szerint 1/2 és 1 liter közti irtartalmu, nevezetesen 0-7 liternyi palack oly mennyiségben létezik és szereshető mindenütt, hogy e tekintetben elhalasztás nem szükséges.

6. A mi továbbá a kereskedelmi és iparkamarának azon aggályát illeti hogy ezen körrendeletem által nagy mennyiségű „liqueur“ helyeztetett forgalmon kívül, arra nézve megjegyzem, hogy a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. minister ur nézete szerint is oly liqueur, melye literenként palackkal együtt 60 kr-nál olcsóbb, nem érdemli, de sohasem érdemelte a „liqueur“ elnevezést: az csak édesített pálinka lehetett, melynek kereskedéseinek való árulása a hatályon kívül helyezett 1868. évi ministeri körrendelet által sem volt megengedve.

7. A mi végül a kereskedelmi és iparkamarának a körrendelet 10. és 11. pontjainak, illetőleg a fellebezési sorrend megállapítására vonatkozó intézkedéseinek megváltoztatására irányított kérését illeti, kijelentem, hogy azt tekintettel az 1876. VI. t. c. 58. és 59. §-ainak intézkedéseire, nem teljesíthetem.

Ezekről a kereskedelmi és iparkamarát kellő tájékoztatás és mihez tartás végett értesítem.

Budapest. 1877. évi február hó 22-én.

Tiszta s. k.

Különfélék.

Olcsó idők! Egy itteni családnak irattárából kezeinkhez került egy faulavány, mely így szól: Nro. 39. Czeméthe. P. D. Balthazaro Lilia ex Mgt. resolutione, erga taxam xr. 24 conv. mon. cassae civitatis inferendum, e virgultis currus Nro. 3 et tremulacis currus unus assignatur. Eperjesini, Macz. 828. St. Dienes, Consul. Andr. Furmann sylv. Ignat. Kraus, Camerarius. — Tehát 4 szekér gally 6 krajcárjával = 24 kr.! — Boldog idők!

Necrolog. F. hó 8-án meghalt szendrői Pap Kálmán, városunk egyik legtevékenyebb polgára, élete 41-ik évében, hosszú szenvedés után. Temetése rendkívül nagy részvét mellett tegnap ment végbe. Béke hamvaira!

Vízbe fullt. A múlt héten egy kéményseprősgéd jól talalta magát egy pohár bor mellett az itteni vendéglők egyikében. A cigány húzta s a szegény kéményseprő bizonyára nem gondolt e pillanatban a karthausiak jelszavára: memento mori!

Hajnalban, nem tudni, hogy, hogy nem: eljutott a malom-árokhoz s belé esett. Nem tudott kimenedni; segélykiáltását hallották a közel fekvő városi kórházban is, de a mire a hely színére értek, a szerencsétlen már meg volt halva. Ötvegyet s öt gyermeket hagyott hátra, kik most a legnagyobb inszégnek néznek elébe.

Tűz. Soóváron múlt vasárnap este tűz ütött ki. Önkényes tűzoltóink közül mintegy tizenketten egy itteni fecskendővel csakhamar a helyszínre megjelentek s a tűz oltásához hathatósan hozzájárultak.

Egy magyar-utcai Ádám. Akadt olyan is, a ki a magyar-utcai paradicsomnak nézte, a mi utóvégre elég különös. Múlt szerdán délután ugyanis valami férfi-egyen leplezetlenül, teljesen paradicsomi costume-ben sétált ott fel s alá s sűtkérezett a napon.

Valószínűleg a ruhát akarta kímélni, vagy új divatot behozni. Több oknál fogva hiszszük, hogy nem igen fog utánzókra találni.

Hamar elintézték megkérés. Egy ifju állított be egy gazdag leány atyjánál: „Uram“, — mondá — „bírom kedves leánya ígéretét, kérem beleegyezését kölcsönös hajlamunkhoz...“ — „Fiatall barátom“, — szakítá félbe az apa, — „leányom-

nak valóban ördögének kell lenni. Ön már a nyegedik ma délelőtt, a kit ez ügyben ide nyakamra küld. A többi háromnak megadtam beleegyezésemet, Isten neki, öntől sem tagadom meg. Fogadjon is áldásomat“. — A kérés furcsa arcot vágott az atyai áldáshoz és nagy léptekkel indult tova s még csak hátra sem tekintett.

A tükör. A régi, régi időkben, még előbb, midőn Thetis Achilles hős fia számára Vulkánnal megrendelte a paizst, egy fejedelem élt, az ellen ostora, midőn hősi lovon, hősi buzogánnyal kezében harczba szállt. Egy napon e fejedelem felöltötte harczsi sisakját, kifarancsolta seregét, s már el akart indulni, midőn sehoh sem találták meg a paizst; paizs nélkül pedig mit ér a vitéz? Haragjában nevéhez ment, hogy, mint sokszor, ettől kérjen tanácsot. S ime mit lát? Neje a paizs előtt áll, körülötte udvarhölgyei, kik virággal díszítik fel hajfűrtjeit, szép honyakát. A fejedelem haragját elfojtá neje tekintete, s kérdező, mire használja a paizst? — „Lásd édesem, — szolt neje — azt tapasztalom, hogy a paizs fénye hübben tükrözteti vissza arcomat, mint a patak vize, én pedig minél szebb akarok lenni, hogy neked aztán minél jobban megtetszem.“ A fejedelem megbocsátott nevének, s midőn a harcból visszatért, más fényesebb paizst készíttetett neki. — E történet hamar elterjedt, s nemsokára egy férj sem őrizhette meg paizsát, ha nevének mást nem csináltatott. Így jött használatba a tükör. S túlélt a paizst, melynek eredetét köszönheti. De mily változás érte e leghűbb barátot! Az ércz hatalmas elveszté, a paizs szerény kiterjedésével nincs senki megelégedve, ma a hölgyeknek már nem kis töltete, hanem nagy álló tükör kell, hogy a cipő csokrát s a fejdísz virágait egyiránt meg lehessen látni. De bármily kiterjedésű, bármily anyagu is legyen a tükör, egy tekintetben nem felejteti el eredetét; — minden női harc- és hódítástervnél lényeges segédeszköz marad.

Nyeremények. Az iglói torna-tüzoltó-egylet által 1877. február 10-én tartott táncvigalom alkalmával hatóságai ellenőrzés mellett fogatosított „sorshuzás“ alkalmával az Eperjesen eladott sorsjegyek közül a következő számok nyertek: 607. sorsjegyszám 17. nyereményt. 608. sorsjegyszám 242. nyereményt. 610. sorsjegyszám 579. nyereményt. 614. sorsjegyszám 114. nyereményt. 615. sorsjegyszám 176. nyereményt. 622. sorsjegyszám 671. nyereményt. 624. sorsjegyszám 561. nyereményt. 639. sorsjegyszám 311. nyereményt.

S z i n h á z.

Geröfy Andor színtársulata múlt szombaton kezdte meg előadásait, Lecocq „Giroflé-Girofla“ című kedvelt operettejével.

Az eddigi előadásokról nem szándékunk a jelen alkalommal részletesebben szólni, még sokkal kevésbé ismervén a társulat új tagjait, semmint játékaik fölött itéletet mondhatnánk. Az eddig előadásra került darabok úgy sem szolgáltatnak még elég alkalmat arra, hogy a társulat előtűnik új tagjai erejüket és tehetségüket teljes mérvben kifejthették volna.

Vidéki színészt állandó színháznál állandóan alkalmazott színésszel nem szabad ugyanazonegy szemüvegen keresztül nézni. A kinek bőséges alkalma és ideje van néhány kiváló szerepet nemcsak egyszerűen betanulni, hanem a szó szoros értelmében át tanulmányozni is, ettől jogosan megkövetelhetjük azt, hogy az igényeknek minden tekintetben megfeleljen és határozott itéletet mondhatunk fölőtte kétszeri, háromszori fellépése után is.

De igazságtalan a közönség akkor, a midőn azt mondja, hogy Bécsben, vagy Budapesten más-

kép adták ezen vagy azon darabot mint Eperjesen; ő itt ezt nélkülözi meg azt a hiányt veszi észre. A ki így beszél, nem veszi figyelembe, hogy a vidéki színésznek, kinek minden este más szerepben kell föllépnie, physikai ideje is alig van arra, hogy szerepét csak egyszerűen megtanulja, a nélkülözhetlen próbákra eljárjon, öltözkéssel elkészüljön s még azon kívül az élet igényeinek is megfeleljen. Így áll a dolog a repertoire-ról is. Ha operettet adnak, azt mondják, kevés az énekes, adjanak valami jó salon-darabot; a mikor aztán csakugyan jó salon-darabot adnak, nincs a színházban senki, minek azután az a következménye, hogy a színészek nagyra is meglátszik a kedvetlenség. Állandó baja ez a vidéki színésznek, melyhez azután még sok egyéb is járul...

A társulat új tagjai közül kiváló kiemelés érdemelnek: Györfiné, ki a „Tolonc“-ban (Ördög Sára), a „Rózsaszínű dominók“ és a „Csók“ című darabokban sok színpadi routine-nal alakítá szerepeit s csengő hangjával, tiszta kiejtésével s kifogástalan szavallatával aratótt tetszést; Mészáros Ilka kedves színpad alak, a csók „definió“-jának elszavalásával vívta ki a közönség elismerését s Dobocsányi, ki különösen a „Rózsaszínű dominók“-ban, mint vendéglős, kitünő komikusnak bizonyult. Elismeréssel kell még szólnunk Znojenszky karmesterről, ki az előadások zenei részét ügybuzgalommal s szakavatottsággal vezeti.

M ű v é s z e t.

Táborszky és Parsch zenei-kereskedésében Budapest. Népszínházi dalok. 82 kedvelt magyar népdal. Enekhangra zongora kísérettel (vagy zongorára külön.) Ára 4 ft. 1. Ablakodig sétáltam. 2. Az a kis lány jaj be cifra (Here tyú, tyú, tyú.) 3. Zavaros a Tisza vize. 4. Hej Miskolcztól ki kö menyit. 5. Kanász vagyok heh-haj. 6. Bort ide. 7. Olyan nagyon. 8. Sindőlőzik. 9. Szilvas falu gyászban van. 10. Hej! Budavár. 11. Kaka törén. 12. Repülj fecském ablakára. 13. Czegléd körül van egy malom. 14. Az én szemem. 15. A szécseni halastó. 16. Hegedűsö furulyaszó. 17. Tegnap előtt csótörtökön. 18. Ki volt itt? 19. Ez a kis lány megy a kútra. (Hajnaltól, hajnal-éltől.) 20. Hegedűsö lakadalom. 21. Édes anyám. 22. Faragó Ferkó. 23. Ennek a kis lánynak. 24. Rongyos csárda két oldala. 25. Tulsó sorban. 26. Elmentem én a templomba. 27. Zsidó, zsidó, rongyos zsidó. 28. Régi módi a lányoknál. 29. Hallod-e te kis hamis. 30. Lám meg mondtam szombat este. 31. Elátkozom. 32. Te vagy, te vagy, barna kis lány.

Vor den Repräsentantenwahlen.

Die Wahl der vierundfünfzig städtischen Repräsentanten steht bevor.

Zusammenkünfte, Konferenzen und Berathungen der Wahlberechtigten haben bereits zu wiederholten Malen stattgefunden und werden wohl auch weiterhin stattfinden. Mit einem Worte: die Wahlagitationen sind im vollen Gange.

Als Resultat der bisherigen Konferenzen ist die Zusammenstellung der Liste der zu Wählenden, zu bezeichnen.

Es gibt Manche, die deswegen ungehalten sind und darin etwas Unparlamentarisches, Unstatthaftes erblicken.

Wer die Sache von objectivem Standpunkte aus betrachtet, muß leicht einsehen, daß dies nicht der Fall ist. Unserer Auffassung nach ist es im Gegentheile nur erfreulich, wenn die Bürger sich bezüglich der zu Wählenden schon rechtzeitig zu orientiren befreht sind, wodurch sie jedenfalls ihre Interesse für das Gemeinwesen befunden.

Wir unsererseits können darin nichts Erfreuliches erblicken, wenn die Wahlberechtigten in dem Augenblicke, da es sich um die Zusammenstellung der Gemeinde-Vertretung handelt, die Hände müßig im Schooße ruhen lassen, unbeweglich und unbefümmert den Dingen entgegensehen, die da kommen sollen.

Gbenjo natürlich finden wir es, wenn alle die abgehaltenen Konferenzen die Liste der zu Wählenden

TÁRCA.

Két jámbor lélek.

(Német után közli: Bretz Tivadar.)

Valahányszor a szomszéd városba vetődtem, melyet az ott lévő régi jezsuita collegium ismertté tett, mindannyiszor kedvem kerekedett azon külföldi személyiségeket szemügyre venni, kik e városkában elég nagy számmal és gyakran megfordultak. E személyiségek kevés kivétellel szülék voltak, kik fiaikat az említett collegiumba, leányaikat pedig a Jézus szent szívére elnevezett apácákhoz hozták nevelés végett.

A jámborok melyik categorijába tartozik, — olyképen adám föl magamnak a kérdést múlt év őszén — a büszke, s mint arcéle s szöke fűrtje mutatá, angol eredetű Nenuphar grófnő Párisból, ki két, 10 és 12 év közötti fiát a jezsuitákhoz küldi iskolába, míg maga nem tudván tőlök elválni, hónapok óta távol a világvárostól e kis város unalmas magányában tölti napjait? Szép hölgy vala a szó legteljesebb értelmében s bájaival a boulevard des Italiens figyelmét is felkeltötte. És a mellett mennyire érté ünnepélyessé, fenségessé tenni megjelenését, a toilette különféle segédeszközeivel. Mintha csak ott andalogna, hol ezer férfi neki szegzett szemekkel minden mozzanatát vizsgálja, oly szép őv fogta át derekát, — melyen legyező csüngött — s oly művészileg vala rendezve — arany porral behintett gyönyörű szöke hajzata.

Vajjon mind ez, a fiatal, s ugyszólván gyerekes hadnagy kedvéért történik, ki a szomszéd vá-

rosból hetenkint egyszer bejön, ugyanazon vendéglőben leszáll és azután a grófnő karján látható? Talán csak nem! Hisz ez még fiatal és oly dolgokban még nagyon ügyetlennek látszik. Vagy talán valami force-ai vannak? Hiszen a Scribe vigjátékából ösmert Mashamnak is volt valami titkos módja, melylyel a nőket megtudta hódítani, máskülönbem nem érteném, miként járhatnának utána a hölgyek? Ó a Mentor szerepét viszi a két fiunál, kik mint kultánulói az intézetnek folytonosan fiatal anyjuk körül vannak, s ki csakugyan gyakrabban van mellettök, mint játszótársaik.

Nagyon jámbor fiak valának a fiatal franciák! A magányos sétatéren ültek rendszeren könyvvel kezökben s olvastak. Figyelemmel kísértem a fiukat és arcuk komolyságát. Félőrai szorgalmas olvasás után, barátjukat — a hadnagyot — látták a fák mögül jönni; a vastag könyvet bezárták s először az öregebbik, azután a fiatalabbik vetett keresztet. A vastag könyv, melyet iskolai könyvnek tarték, valószínűleg imakönyv volt.

Nem, nem! szóla a vendéglős, a szép grófnő barátságban áll a fiatal hadnagygyal, ki gyermekbarát és nagyon kedveli a francia társalgást. Erre most legjobb alkalma van. A grófnő pedig igen jó anya. Hogy két fia mellett legyen, már hónapok óta itten lakik, távol férjétől, kinek nagy birtokai vannak Normandiában; a grófnő semmiféle társaságba nem jár, sőt a társaságokat kerülni látszik.

Szombat este jön át a szomszédvárosból a hadnagy úr; akkor egy kis sétát tesznek a gyermekekkel egyetemben, és ő velök szokott étkezni. Különbem a hadnagy legnagyobb tisztelettel visel-

tetik a grófnő iránt. A grófnő pedig — kinek védője akadt a gyermekek számára — igen sokat ad a jó hírnévre, ugy, hogy nekem a hadnagy úr részére sohasem szabad azt a szobát adni, mely szobájával szomszédtságban van. De hát miként lehetséges ez, egy látogatott vendéglőben? Ma például a hadnagy úrnak a 6-ik sz. alatti szobát adtam, holott az 5-ik számú szintén üres volt; mert a grófnő azt mondotta, hogy szobája mellett nem szabad a hadnagy úr részére szobát nyitnom, mivel ez pletykákra szolgáltatna okot.

Tehát a grófnő a 4-ik számú szobában lakik?

„Igen.“ És a 6-ik szám alatt a hadnagy ur.“

„On pedig éppen a közepén köztök.“

Mélyen vala vésvé lelkembe e hölgy bájos képe, és e képpel lelkemben, a beszélgetés után szobámba mentem. Bizonyos nyugtalanságot költel föl bennem az, hogy szomszédja vagyok. Mindamellett elaludtam; azonban a szomszéd szobából áthallatszó beszélgetés, miután rövid ideig aludtam, felébresztett. Én e beszélgetést a vékony falon és a rosszul csukódó ajtón keresztül tisztán hallhatám, habár az csak lassan és csöndesen ment véghez.

A fiu így szóla: „Ugyan anyám, miért kelsz már?“

„Miért? Öltözöm gyermekek.“

„És hová mégy?“

„Reggeli misére, kedves Caesar, hisz vasárnap van.“

„De hiszen még nagyon sötét van.“

(Vége következik.)

nt Eperjesen ;
rt veszi észre.
mbe, hogy a
más szerep-
alig van arra,
anulja, a nél-
zékével elké-
igényeinek is
ertoire-ral is.
vés az ének-
pot; a mikor
nak, nincs a
a következ-
s meglátszik
vidéki színé-
éb is járul...
ló kiemelését
-ban (Ördög
Csók" című
lakitá szere-
ésével s kifó-
t; Mészáros
finitió"-jának
elismérését s
ü dominók"-
ak bizonyult.
emszky kar-
ét ügybuzga-
ésében Buda-
edvelt magyar
gy zongorára
Az a kis lány
a Tisza vize,
z vagyok hej-
zik. 9. Szilvas
Káka tövén
korul van egy
lastó. 16. He-
rtokon. 18. Ki
nalban, hajnal-
am. 22. Faragó
os csarda ket
a templomba.
i a lányoknál.
tdtam szombat
arna kis lány.
wahlen.
schen Reprä-
Berathungen
wiederholten
ch weiterhin
shlagitationeu
renzen ist die
enden, zu be-
gehalten sind
Unstatthaftes
ndpunkte aus
icht der Fall
Gegentheile
iglich der zu
bestrebt sind,
das Gemein-
chts Erfucen-
ten in dem
ustellung der
e müßig im
unbestimmert
n sollen.
nu alle die
Wählenden
— kinék
igen sokat
adnagy úr
adni, mely
át miként
? Ma pél-
szobát ad-
volt; mert
ellett nem
nom, mivel
szobában
dnagy ur."
k."
ölgy bájos
etés után
ágot költe
Mindamel-
obábol át-
aludtam,
y falon és
hallhatám,
véghöz.
niért kelsz
sz vasár-

nach ihrer besten Ueberzeugung, oder wenn es so gefällt, nach ihrem Geschmacke, zusammenstellen; denn Jeder- mann hat das Recht, seine Stimme in Uebereinstim- mung mit seiner Gesinnung zu verwerthen. Zur An- nahme der einen oder der anderen Kandidatenliste kann ohnehin Niemand gezwungen werden.

Auf ein anderes Blatt gehört es wieder, ob diese Gesinnung eine richtige, oder eine unrichtige sei. Es ist uns z. B. berichtet worden, daß in einer der ab- gehaltenen Konferenzen das Prinzip aufgestellt wurde, nur keine Professoren und Advokaten zu wählen, denn dergleichen Herren seien begriffsstülpig und schwer oder überhaupt nicht zu kapazitiren. Auch sprechen sie zu viel. Andererseits wurden konfessionelle und an anderen Orten noch weitere Unterschiede gemacht und als maß- gebend bezeichnet.

Solchen einseitigen Auffassungen gegenüber ist es allerdings die Pflicht eines jeden einsichtsvollen, freien Bürgers, dem das Wohl und die Zukunft der Stadt am Herzen liegt, nur auf solche Männer zu stimmen, die im Besitze jener Eigenschaften und Kennt- nisse sind, welche von der Stellung eines Represen- tanten nothwendigerweise beansprucht werden.

Speries, den 9. März.

In der Mittwoch-Sitzung der städtischen Reprä- sentanz wurde das Budget pro 1877 verhandelt.

Die Hauptmomente des Kostenvoranschlages haben wir in einer der letzten Nummern unseres Blat- tes zum Gegenstand der eingehenderen Besprechung gemacht und wollen uns daher an dieser Stelle auf die Wiedergabe der Debatten beschränken, zu denen einige Titel des Budgets Anlaß gaben.

Bezüglich der im Besitze der Stadt befindlichen Staatspapiere wird der Beschluß gefaßt, dieselben bei günstigen Coursverhältnissen zu veräußern, um die Manipulation des städtischen Vermögens solcherweise zu vereinfachen.

Ein Theil des Vorkather Ackerlandes ist bekant- lich als militärische Schießstätte in Verwendung. Be- treffs des übrigen Theiles dieser Acker, welche bis jetzt stets von Inwohnern der nahe gelegenen Dittschäft Enyitzge gepachtet wurden, wird vom Finanz-Ausschusse die Pflanzung mit Bäumen in Vorschlag gebracht.

Die Repräsentanz nimmt diesen Vorschlag an, indem zugleich beschlossen wird, die Pflanzstätte durch auffallende Verbotss-Zeichen gegen Verwüstungen zu schützen.

Hierauf entspann sich ein Kampf um's Licht.

Es kam nämlich die städtische Beleuchtung zur Sprache, wobei auch der liebe Mond in Mitleiden- schaft gezogen wurde. Man verargte es ihm, daß er sich am 27. v. M. verfinstert habe und unsere Rech- nungen auch sonst gar oft durchkreuze. Man hat nämlich häufig Gelegenheit gehabt, die Erfahrungen zu machen, daß er nicht immer geneigt ist, die Vorschriften des Kalenders pünktlich zu befolgen. Im Grunde ge- nommen sollte freilich die Wolken daran schuld und wer wollte diese gerichtlich verfolgen!

Wie aus dem hier Gesagten ersichtlich, hatte die Debatte auch ihre humoristischen Seiten. Andererseits wurde aber die Frage allerdings ernst aufgefaßt und wurde geltend gemacht, daß eine Abhilfe jedenfalls dringend geboten sei. Beanpruche daher die Verbesse- rung der Beleuchtung eine Vermehrung der Kosten, so bleibe in der That nichts anderes übrig, als das Plus zu votiren. Die schließlich Uebereinkunft lautet dahin, daß die Lampen täglich früh, nicht wie bisher, Abends, mit Petroleum zu füllen seien, wodurch es ermöglicht wird, die Beleuchtung von dem eventuellen Kalendermondscheine zu emancipiren. Desgleichen wird die Polizei angewiesen, auf die kontraktmäßige Größe der Flamme strengstens Acht zu haben die Behörde von allen Unterlassungen und Verstößen sofort in Kenntniß zu setzen.

Im Zusammenhange mit dem Gegenstande der Debatte, berichtet der vorsitzende Bürgermeister, daß die in Folge eines früheren Beschlusses der Repräsen- tanz bestellten Gassen-Gandelabers angelangt seien und deren Aufstellung demnächst erfolgen wird.

Noch einer Aeußerung müssen wir erwähnen, welche im Laufe der Debatte auftauchte.

Als nämlich die überwiegende Mehrzahl der Re- präsentanten darauf hinwies, daß man mit den gegen- wärtigen Beleuchtungsuständen allgemein unzufrieden sei und dießbezüglich nur eine Stimme herrsche: wurde andererseits die Gegenbemerkung gemacht, daß die Beleuchtungsustände nur von Solchen angegriffen wer- den, die am Gemeindegeld nicht partizipiren.

Diese Ansicht hat durch den Umstand, daß sämtliche Repräsentanten, die der Mittwoch-Si- zung beiwohnten, diese Zustände der schärfsten Kritik unterzogen und auf Abhilfe drangen, eine eklatante Widerlegung erfahren. Doch ganz abgesehen davon, liegt es in der Natur der Sache, daß es sich völlig gleich bleibe, ob derjenige welcher der Wahrheit Aus- druck verleiht, Virilist, Repräsentant, oder bloß Ein- wohner der Stadt ist, und steht es nirgends geschrieben, daß derjenige, der nicht das Glück hat, Gemeindegel- derschläge zu zahlen, auf die Vorzüge des Gemeinwefens Verzicht zu leisten habe.

Bei dem Posten: Fleischbänke und Krämerläden, wird die Bemerkung gemacht, daß die Pächter dersel- ben mit dem Pachtzinslinge in stetigem Rückstande sind, was die Stillschließigkeit des Kostenvoranschlages nicht unbedeutend alterirt und die Zuverlässigkeit des- selben beeinträchtigt.

Die Finanzkommission bringt aus diesem Grunde in Vorschlag, die Repräsentanz möge beschließen, daß

die Pächter der erwähnten Läden eine Caution zu er- legen haben, da es vorzuziehen ist, wenn dieselben leer stehen, als wenn mit Faktoren gerechnet wird, deren Zuverlässigkeit zweifelhaft ist. Dem gegenüber wird geltend gemacht, daß unter den obwaltenden Umständen sich nur Wenige finden dürften, die geneigt wären, unter solchen Bedingungen zu pachten.

Bei dem Titel: Ausbesserung der städtischen Gebäude, lenkt Rubiny die Aufmerksamkeit der Re- präsentanz auf den „schwarzen Adler.“ Redner verleiht der allgemeinen Anschauung Ausdruck, daß dieses, am schönsten Plage gelegene Gebäude in seinem jetzigen Zustande der Stadt nicht nur nicht zur Zierde sondern zur Unzierde gereiche. Eine Umgestaltung dieses Ge- bäudes sei zur Nothwendigkeit geziehen. Redner ist dafür, daß der „schwarze Adler“ nicht in seiner gegen- wärtigen Verwendung als Hotel verbleibe; sondern, daß der obere Stock in Offizierswohnungen, das Parterre hingegen in Kaufläden und ein komfortables Kaffeehaus umgestaltet werde.

Die Repräsentanz stimmt diesem Beschluß-An- trage bei, will es aber dem neu zu konstituierenden Municipal-Ausschusse vorbehalten in dieser Hinsicht einen Beschluß zu fassen. Zugleich wird der Antrag- steller, der als Virilist, auch Mitglied des künftigen Municipal-Ausschlusses sein wird, eruchtet, seinen Beschluß- Antrag nach Zusammentritt desselben zu erneuern. Wir zweifeln nicht daran, daß dieß den gewünsch- ten Erfolg haben wird.

Musik.

Das Programm des am 11. März um 3 Uhr Nachmittags im großen Saale des Comitatshauses stattfindenden Concertes der Baronne Alphonine Weiß, besteht, nach der uns vorliegenden Annonce, aus fol- genden Nummern:

1. Andante und Allegro aus dem G-moll, Concert von Mendelssohn, mit Quintett-Begleitung von der Militär- Kapelle; vorgetragen von der Concertantin.
2. a) Nocturne C-moll von Chopin.
b) „Im Grünen“ aus den „Mächenlieder“, von Reinecke.
3. Gavotte mit Variationen, von Rameau, vorge- tragen von der Concertantin.
4. a) Soirée de Vienne No. 6, von Liszt.
b) Chanson sans paroles, von Tschaiakowsky.
c) Mazurka, von B. Alphonine Weiss.
d) Marche orientale, von Rubinstein, vorgetragen von der Concertantin.
5. „A tulvilági kép“, Gedicht von M. Vorösmarty, vorgetragen von Herrn Albert v. Berzeviczy.
6. Elegie, von Beriot, mit Clavierbegleitung der Con- certantin, auf der Violine vorgetragen von Herrn Emerich v. Fekete.
7. Ungarische Tänze No 5, 6, 7, von Brahms, vor- getragen von der Concertantin.

Das G-moll Concert von Felix Mendelssohn Bartholdi, Op. 25, ist eines der geistreichsten Schöpfun- gen dieses Meisters. — Er war kaum 23 Jahre alt, als er es in einem der berühmten Gewandhaus-Concerte zu Leipzig zur Aufführung brachte, und mit einemmal stand der später so viel bewunderte und so früh ver- storbene Dichter unter den ersten Kunstgrößen Deutsch- lauds. — Dieses Concert insbesondere und seine Pal- men, worunter der 114., bieten uns einen erhabenden Einblick in seine schöne Seele. — Reinecke sein, und des Wolscheles Erbe in der Direction des Leipziger Conservatoriums. — Rameau, der altiranaisischen Schule angehörend, ein Zeitgenosse und Rivale Gluck's, — und Brahms, — einer der wenigen Kunstgrößen, welche das englische Inselreich auf diesem Gebiete zur Welt gebracht, — kommen bei dieser Gelegenheit in Speries zum erstenmal zum Vortrage.

Was wir von Herrn Prof. Dolefschall bis jetzt zu hören Gelegenheit hatten, war immer mit dem Esprit eines wahren Musikfreundes zur Kunstgeltung gebracht.

Herr v. Berzeviczy besitzt die seltene Gabe, die Eindrücke einer schönen Dichtung den Hören geistreich mitzutheilen.

Herr Emerich v. Fekete hat seiner jungen Jahre ungeachtet eine reinen ausdrucksvollen Strich auf der Violine.

Bei solchem Arrangement und bei solcher Aus- wahl dessen, was uns die Concertgeberin bieten wird, — sehen wir mit Freude einem genussreichen Nach- mittag entgegen.

Wer im Jahre 1848 in der Zwischenzeit von Schwéhat und Tirnau sich in Preßburg aufgehalten, und die dortigen Gesellschaften besucht hat wird sich auch jenes Salons in der Donaugasse erinnern wo damals die noch in Preßburg weilenden Militär und Regierungsmänner des ungarischen Unabhängigkeits- krieges, und insbesondere die von unserer Gegend, sich zuweilen einfanden um in geistreicher Unterhaltung nach den Tagesmühen die Erholung zu finden. Csányi, Ujházy, Luzsényi, Bonis, Görgey, Szmrécányi, Mufi, Vujanovics Rudolf, Piller Janos, Puhelnic, Aulich, waren da oft, und gern gesehene Gäste, — wo in freundslicher Gesinnungsgenossenschaft manche wichtigen Angelegenheiten besprochen wurden.

Dieser Salon gehörte den Eltern der Concert- geberin dem Baron und der Baronin Weiß. P.

Kleine politische Rundschau.

Die Blätter veröffentlichten jüngst das vom Sekretär der österreichischen National-Bank ausgear- beitete neue Bankstatut. Die Hauptmomente desselben sind nicht mehr unbekannt und haben auch wir sie in der Kürze mitgetheilt.

Im Abgeordnetenhaus wurde jüngst der Com- missionsbericht über die Schlußverhandlungen von 1874 erledigt, bei welcher Gelegenheit Graf Melchior Könyag eine mit großem Beifalle aufgenommene Rede hielt, welche zur Folge hatte, daß sowohl ihm wie auch Kertapolyi das Abolutorium votirt wurde.

Im Rechtsausschusse des Abgeordnetenhauses wurden leztthin die vom Oberhause am Buchergesetz- entwurf vorgenommenen Modifikationen verhandelt und angenommen.

Ausland. General Ignatieff befindet sich auf Reisen und während seine Mission einerseits mit der Aufrechthaltung des Friedens in Zusammenhang ge- bracht wird, will man andererseits das Entgegengesetzte wissen. So viel ist gewiß, daß in den russischen Kriegsvorbereitungen keine Unterbrechung eingetre- ten ist.

Fürst Milan hat die Thatsache des Friedens- schlusses seinem Volke durch eine Proclamation zur Kenntniß gebracht, die folgendermaßen lautet:

„Meinem geliebten Volke!
Aus meiner Proclamation vom 18./30 Juni vorigen Jahres sind meinem theueren Volke die Gründe bekannt, welche uns nöthigten, die Waffen zu ergreifen. Ebenso bekannt ist demselben, warum wir gemeinsam mit Montenegro kämpften. Heute, wo das Schicksal der Christen in Oriente sich in kräftigeren Händen befindet, bin ich glücklich, meinem theueren Volke be- kannt zu geben, daß ich nach Anhörung der großen National-Stupichtina den Frieden mit der ottomani- schen Pforte abschließe.

Meine Bevollmächtigten haben am 17/24 Feb- ruar mit dem kaiserlichen Minister des Aeußern das Friedensprotokoll unterzeichnet, welches ich meinerseits auf telegraphischem Wege ratificirte. Serbien ver- bleibt unter Garantie der Großmächte in seiner Be- ziehung zur hohen Pforte wie vor dem Kriege. Bis Ende des Monats (alten Stiles, d. h. bis 12. März) werden sich sowohl die türkischen, als die serbischen Truppen auf ihr Territorium zurückziehen.

Für die Christen, welche während des Krieges in Serbien eine Zukunft fanden, wurde eine vollstän- dige Amnestie vereinbart und sind sichere Ausfichten vorhanden, daß die Lage derselben in ihrer Heimath eine bessere wird.

Brüder! mit heutigem Tage hören der Kriegs- zustand in Serbien, sowie die hiedurch hervorgerufenen besondern Maßregeln auf. Einige andere Gesetze bleiben in Kraft bis zum gänzlichen Uebergange zu geregelten Zuständen.

Zurückkehrend zu den Friedensbeschäftigungen, wollen wir uns vor Allem unserer tapfern Kämpfer erinnern, welche auf dem Schlachtfelde fielen. Ihre Namen werden immer in dem Andenken des dankbaren Volkes leben. Erinnern wir uns auch unserer Ver- wundeten, die zu jeder Arbeit unfähig wurden. Es ist unsere patriotische Pflicht, denselben ihr Dasein zu er- leichtern. Vergessen wir auch nicht unsere Grenz-Mit- bürger, welche durch die Kriegereignisse am meisten litten. Es wird eine Hauptaufgabe meiner Regierung sein, dieselben mit den ersten Bedürfnissen zu versehen, damit ihre Lage erleichtert werde.

Indem wir unsere Pflicht auf dem Schlachtfeld gegen unser Vaterland und unsere Brüder erfüllen, bestreben wir uns jetzt in Friedensarbeit und brüder- licher Liebe, neue Kräfte zu schöpfen für den National- Fortschritt.

Bleiben wir immer dankbar unseren russischen Brüdern für die während des Krieges geleistete Hilfe, ebenso allen anderen edlen Nationen, welche uns in dem schweren Kampfe mit ihrer theuern Sympathie begleiteten. Besonders geben wir unserer Erkenntlichkeit Ausdruck gegenüber jenen edlen Gesellschaften und Personen, welche unseren Verwundeten und Verun- glückten hilfreiche Hand leisteten.

Und gegen Euch, theuere Brüder, erfülle ich die angenehme Herrscherpflicht, Euch Allen zu danken für die Opferwilligkeit, welche der Krieg Euch auferlegte, die Einen kämpfend auf dem Schlachtfelde, die Anderen administrative Dienste verrichtend, wieder Andere ma- terielle Opfer bringend. Alle, ohne Ausnahme, gabt Ihr ununterbrochen Beweise eines seltenen Patriotismus!

Belgrad, 6. März 1877.
Milan Obrenovics IV
Fürst v. Serbien.

Tagesneuigkeiten.

Recrolog. Am 6. d. M. verschied nach kurzem, schmerzvollen Leiden der k. k. Hauptmann in Pension, Alois Zweyer im 58. Lebensjahre. Das Begräbniß, welchem das Offizierscorps des hier garnisornirenden k. k. Militärs und der k. u. Honvéds, so wie zahlreiche Leidtragende beiwohnten, fand am 8. d. M. statt. Friede seiner Asche!

Im Inzeratenthale bringt der neue Advokat, Herr Jakob Goldberger die Eröffnung seiner Advoka- turenkanzlei zur allgemeinen Kenntniß. Wir empfehlen unseren Freund aufs Beste.

Der schön werden will, hat jetzt reichliche Ge- legenheit, sich mit Märzenerwasser zu versehen. Die gestern eingetretene Witterungs-Änderung brachte Schneefall.

Ein Unfall während der Reise. Vorige Woche fuhr Herr B. C. aus dem unweit Siroka gelegenen Dorfe Klemberg. Auf die Fahrstraße hinausgelangt richtete er um sich im Wagen vor der empfindlichen Kälte zu schützen, seinen Pelz zurecht. In demselben Augenblicke hieb der Kutischer auf die Pferde ein, die dem Wagen so einen Ruck gaben, daß Herr B. sammt

Pelz und dem geflochtenen Wagenforbe aus demselben herausfiel, wobei er am Kopfe eine nicht unerhebliche Kontusion erlitt. Der Kutscher von dem Geschehenen nichts ahnend, fuhr guten Muthes weiter, bis ihn einige Bekannte, mit denen er zusammentraf, frugen, wohin er denn mit dem leeren Wagen fahre. Der Kutscher schaute sich um und sah zu seinem größten Erstaunen weder den Herrn, noch den Pelz, noch den Wagenforb. Trotdem fuhr er unbeirrt ganz gemüthlich weiter, während Herr B. nach einer kleinen Erholung sich mühsam in das vor kurzer Zeit verlassene Dorf zurückbegab, wo er noch jetzt das Bett hütet.

Theater. Im hiesigen Theater gelangt heute Lecocq's allgemein beliebte Operette „Kis menyecske“ (Graziella) welche allerorten den größten Beifall errang, zur Aufführung. Morgen Szigligeti's „Kényes Bertók“, eines der neuesten Volksschauspiele.

Von Seite der in der Wasserleitungs-Angelegenheit entsetzten städtischen Commission wird demnächst die Aufforderung an die Hauseigenthümer gerichtet werden, diejenigen von ihnen, die gewillt wären, die Leitung des Wassers in ihr Haus einzuführen, mögen ihre diesbezügliche Erklärung abgeben, damit die Commission in den Stand gesetzt sei, sich in Betreff der hieraus erwachsenden Einkünfte zu orientiren.

Das Commando der freiwilligen Feuerwehr hat an den Stadtmagistrat, behufs Anweisung eines Wachlokales, einer zur Unterbringung der Spritzen geeigneten Remise und Uebernahme der vorhandenen Löschrequisiten, ein Gesuch gerichtet.

Der Stadtmagistrat hat sich in Folge dessen bereit erklärt, der Feuerwehr möglichst an die Hand zu gehen und namentlich für das nöthige Wachlokale Sorge zu tragen.

Des Herrens sind wir in der Lage berichten zu können, daß einzelne Abtheilungen der Löschmannschaft bereits zu wiederholten Malen Uebungen abhielten, wobei ein anerkennenswerthiger Eifer an den Tag gelegt wurde.

Die General-Versammlung der Nordungarischen Hypotheken- und Industriebank findet Donnerstag am 25. d. M. statt.

Verkauf von Tabak- und Cigarren. Zwischen den beiderseitigen Finanzministern ist, wie die „N. Fr. Pr.“ meldet, bezüglich des Verkaufs von Tabak- und Cigarrensorten österreichischen Fabrikats in Ungarn und umgekehrt eine Vereinbarung erzielt worden, dergemäß im Wege eines demnächst erscheinenden Erlasses die Veräußerung österreichischen Tabakfabrikats in Ungarn und ungarischen Tabakfabrikats in Oesterreich geregelt wird.

Vermischtes.

Italienische Küchenchronik. In dem „Sommaristorcio“ des Dnoiri (zu Venedig 1700 erschienen) werden folgende Notizen über die Einführung mancher Speisen mitgetheilt:

Phormio Africanus war der erste, welcher die Enten und Hühner auf die Tafel brachte, und sie mit Salbei und Rosmarin zuzurichten lehrte.

Salvinius Galba war der Erfinder der Fleischpasteten, und der Art, die Quitten zu bereiten.

Der Phrygier Quirin erfand die Torten.

Der Grieche Gaurus bediente die Könige mit Wachtelpasteten.

Zambergius, ein Egyptianer und leidenschaftlicher Jäger, hatte zuerst den Einfall, die wilden Schweine zur menschlichen Nahrung zu bereiten.

Meleager führte die Haringe als Speise ein, und Quirin von Capua den Lachs.

Ein Cyriote brachte die Schildkröten zuerst auf die Tafel.

Der Persier Agamont lehrte die Hasen braten.

Der Thunfisch wurde von dem Schmied Siffus als Speise eingeführt.

Nello Biencio kochte die ersten Krebse und Pastinacien.

Emio Balasso lehrte die Milchschweine mit Knoblauch und Speck zuzurichten.

Mione Mantelli kochte Fleischlöse und erfand die Art, die Leber zuzubereiten; auch war er der Erste, welcher die Tauben in einer Sauce anrichtete, und noch manche andere Ragouts erfand.

Melancio Soriano lehrte die Art, die Kapannen zu braten.

Die ersten Leichen wurden von Narbona zubereitet.

Kirmino Alessandrino erfand die Kunst, die Hennen zu kochen.

Ein Bewohner von Cortana — dessen Name verloren gegangen ist — setzte die ersten Schnecken auf die Tafel.

Morello Cresta kochte zuerst die Drosseln und Wachteln wie die Haustauben.

Ortenzio Rowano bereitete zuerst Pfauen und Stufato von Onien.

Clemens Chiappetti erfand die Blutorten.

Artico da Voghera war der Erfinder der Polenta.

Menippo Ewa bereitete zuerst das Stufato von Hammel-, Rind- und Kalbfleisch.

Ein ärgerliches Malheur. Ein Soldat, den man zum Hängen verurtheilt hatte, war ein so leidenschaftlicher Tabakraucher, daß er sich am Tage der Exekution die Gnade erbat, auf dem Wege zum Richtplatz Tabak rauchen zu dürfen, welches ihm auch zugestanden wurde. Er konnte sich auch von seiner Geliebten erst alsdann trennen, als ihn der Henker auf der Leiter schon den Strick um den Hals befestigt hatte, und im Begriffe war, ihn in sein luftiges Grab zu

befördern. Gelassen legte er nun seine Pfeife auf den am Galgen befindlichen Querbalken und machte sich zur Reize fertig. „Pardon!“ schallt es, und er wurde begnadigt. Ohne darüber im geringsten bewegt zu sein, griff er langsam nach der noch brennenden Pfeife und stieg mit den Worten: „Wäre mir bei den Narrenpöfeln bald die Pfeife ausgegangen!“ unbefangen von der Leiter.

Fruchtpreise vom 9. März 1877.

Woggen per 100 Kilogr.	fl.	9.20
Weizen „ 100 „	„	12.50
Gerste „ 100 „	„	6.75
Hafer „ 100 „	„	6.—
Rais „ 100 „	„	7.20
Erbsen „ 100 „	„	8.80
Linsen „ 100 „	„	6.—
Böfelen „ 100 „	„	—
Erbspiel „ 100 „	„	—

Die in **Brünn** am 7. März gehobene Zahlen: **42, 14, 21, 64, 24.**
Die nächste Ziehung ist am 21. März 1877.
Die in **Wien** am 3. März gehobene Zahlen: **34, 50, 23, 13, 64.**
Die nächste Ziehung ist am 17. März 1877.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**
Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

Arverési hirdetmény.

Az eperjesi takarékpénztárban f. 1877. évi március 15-én d. e. 9 órakor azon ingatlanok — melyek azelőtt Noszticzius Károly tulajdonához tartoztak. — szabad kézből árverés útján fognak eladatni. Az árverési feltételek a takarékpénztári helyiségben megtekinthetők.

Eperjes 1877. évi március 6-án.

Az eperjesi takarékpénztár igazgatósága.

Gutsverpachtung.

Der commissarische adelige Gutscompler der Nikolaus v. Bányó'schen Erben in **Kükemező** und **T.-Lucska** (Zarojer Komitat) gelegen, bestehend aus 1087 Joch Ackerfeld, 100 Joch Wiesen, 81 Joch Weide, so auch genügender Waldweide, Schankgerechtigkeit, Wohn- und Wirtschaftsgebäuden, einer im Betriebe stehenden Brennerei, **Audus instructus** u. s. w. ist sofort zu verpachten. Die Pachtbedingungen sind zu erfragen in Eperjes bei **Dr. Gyula Schmidt,** Advocat.

Anzeige.

Der in der Nähe des Kalvarienberges gelegene, 10,200 □ Klafter große **Berggarten** weiland des Herrn **Wenzel Schmidt** ist **sofort zu verpachten.** Das Nähere ist bei Herrn **Karl Schmidt** Apotheker zu erfragen.

Ügyvédi iroda.

Van szerencsém a t. cz. közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint ügyvédi irodát nyitottam, melyet egyelőre eddigi lakásomon, — felkúlváros 216. sz. — rendeztem be.

Goldberger Jakab, h. köz- és váltó-ügyvéd. 1—3

Advokatur-Kanzlei.

Gefertigter beehet sich ein P. T. Publikum von der Eröffnung seiner Advokatur-Kanzlei — vorläufig in seiner bisherigen Wohnung: obere Vorstadt Nr. 216 — in Kenntniß zu setzen. Achtungsvoll **Jakob Goldberger,** Gerichts- und Wechseladvokat.

762. sz. 57 2—3

Arverési hirdetmény.

Szab. királyi Eperjes város tanácsa által közhírré tétetik, hogy a városi közönség tulajdonát képező pálinka mérési jognak a változott viszonyok folytán újból előveendő bérbeadása céljából folyó 1877-ik évi április hó 10-én d. e. 10 órakor a városi tanácssteremben nyilvános árverés fog tartatni. Az új bérlet kezdődik 1877-ik június hó 1-én s tart 1880-ik évi december hó végéig. Az árverezők részéről leteendő bánatpénz 1000 forint. A szóbeli árverés megkezdéséig lepecsételt s a fenti bánatpénzzel ellátott írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak. Többiben az árverési feltételek a városi irodában megtekinthetők. Kelt Eperjesen 1877. február hó 27-én.

Kovács Gyula, h. főjegyző.

Eladó nemesi jószág.

A Sáros megyei Kaproncza helységben, az eperjesbártfai országúttól alig egy, s a mostnevezett mindkét sz. kir. várostól 3-3 mérföldnyi távolságra, fekvő Zsádry Ferencz-féle nemesi jószág — mely egy szép s egészen új urasági lakházzal, s a kényelemhez, háztartáshoz és gazdasághoz megkívánható minden épületekkel el van látva, s a legújabb katasztrális felvétel szerint:

1. Házhelyekben és udvartérekben	2 kat. hold	1090 négysz. ölből,
2. Kertekben	22 „	713 „
3. Szántóföldekben	369 „	1541 „
4. Rétekben	80 „	1295 „
5. Legelőkben	105 „	1536 „
6. Erdőkben	225 „	971 „
7. Utakban	2 „	957 „

vagyis összesen 760 kat. hold 103 négysz. ölből áll, s évek óta tagosítva van, és bíróság, a gazdasági felszerelés nélkül, 70,251 osztr. ért. forintba becsültetett — a szomszédos Varjufalu, Buczló és Trocsán helységekben találtató, s együttvéve 4300 osztr. ért. fra becsült jószág-részekkel együtt, még pedig, a t. cz. cs. kir. szabadalm. ált. osztr. földhitel-intézet által erre nyert engedély folytán, ez intézet rajta fekvő 30,000 osztr. ért. ftnyi törlesztési kölcsönének megtagyása mellett, f. é. Mártius 20-dik napjáig szabad kézből eladó, s erre nézve a közelebbi körülmények és feltételek akár a Zsádry Ferencz-féle csödtömeg gondnokánál Körtvélyessy Szilárd (a raszlaviczai postakörülethez tartozó) Varjufalu helységbeli jószág-tulajdonos úrnál, akár pedig az alólírtnál megtekinthetők. 46 3—3

Kelt Eperjesen 1877-dik évi január 31-én.

Schulek Gusztáv s. k.
eperjesi ügyvéd, mint a Zsádry Ferencz-féle csödbitelezői választmány elnöke.

Gute Holzkohlen
für **Schmiede** und zum **Biegeln** verkauft
J. WERTHER
Spengler, Hauptgasse No. 118. im Großen und im Kleinen, per **großen Sack 1 fl.**
58 in kleiner Quantität 2—2
per **1 Kilo 3 kr.**

AUSVERKAUF.

Nachdem ich mein Möbellager gänzlich auflöse, bin ich willens solches zu stark reduzierten Preisen auszuverkaufen, bitte daher Jedermann der billig in den Besitz von **Garnituren, Diwans, Chiffons, Spiegel** und überhaupt allen in mein Fach schlagenden Gegenständen gelangen will, mich mit seinem Besuche zu beehren.

Eperjes 1. März 1877.
Achtungsvoll **Carl Dunkel,** Ungargasse, 171.

Auf der Hauptgasse vis-à-vis der Kirche ist im Hause Nr. 4. ein schönes großes **Gassengewölbe** mit 2 Thüren, nebst anstoßender **Wohnung** vom **Mai** zu vergeben. Näheres bei **Csatáry.**

Zwei elegante Wägen
55 (Batarde und Phaëton), 2—2
sind mit oder ohne Pferde (zwei 15³ Faust hohe, 10jährige Pferde) sammt elegantem Geschirr, billig zu verkaufen. Näheres bei der Administration dieses Blattes.

Ein größeres Quartier
mit oder ohne Stallung und Wagen-Remise Hauptgasse, Haus No. 12. vom 1. April zu vergeben. 3